

Januaro/ Februaro/ Marto - 2012

Oomoto

INTERNACIA

Forprenante la murojn videblan kaj nevideblan

La Rankontoj el la Spirita Mondo

Agordon inter landoj en la mondo

Esperanta Utafesto de Oomoto en Brasilia

Kolekto da Paraloj pri dikredo

Shinoda

Diaj Revelacioj 03

Revelações Divinas 03

Forprenante la murojn videblan kaj nevideblan 04

Arrancando as muralhas visíveis e invisíveis 05

La Rakontoj el la Spirita Mondo 06 08

Contos do Mundo Espiritual 07 09

Agordon inter landoj en la mondo 10

Harmonia entre os países do mundo 11

Esperanta Utafesto de Oomoto en Brasilia 12 14

Festival de Uta da Oomoto, em Esperanto, em Brasilia 13 15

Omaĝo al Oomoto fare de Deputita Ĉambro 16

Câmara de Deputados homenageia a Oomoto 17

Gratulkunveno de la 5a datreveno de Oomoto Internacia 18

Reunião de congratulação pelo 5º aniversário da Oomoto Internacional 19

Parolado de Deputito Walter Ihoshi 20

Discurso do Deputado Walter Ihoshi 21

Kolekto da paroloj pri dikredo 22

Coletânea de palavras sobre a crença em Deus 23

Oomoto:

SHIN - QI 14 Conj. 5 Casa 23 Lago
Norte Brasília DF - Cep: 71.530.050

Editoro/Editor

MAEDA Shigeki

Respondeca ĵurnalista / Jornalista Responsável:

MAEDA Shigeki

Redaktoro en Esperanto / Redator em Esperanto:

MAEDA Shigeki

Redaktoro en la portugala / Redator em Português:

Benedicto Silva

Tradukisto / Tradutore:

Benedicto Silva

Paĝarangô / Diagramação:

Ítalo R. Gonçalves - Editora Kiron
Paulo de Tarso Soares Silva - Editora Kiron

Kovrilo / Capa

SHINODA Umazo

Malantaŭa kovrilo / Contra capa:

MAEDA Shigeki

Eldono / Tiragem:

1000

Diaj Revelacioj

Novjaron (lunan) en la 25a jaro de Mejji (1892)

14. Nu, japana popolo, en Dia rigardo vi estas tiel malcerta kvazaŭ fajenca taso metita sur la rando de ŝtonmasonita puto. Mi ne povas lasi Min nur rigardi tion. Baldaŭ Mi, Dio Uŝitora, faros la grandan purigadon.

15. Kiom ajn klopodos homoj, la sankta konferenco neniam malfermiĝos. Escepte de Dio, neniu povas ĝin malfermi. Mi malfermos.

16. Tokio fariĝos miskantejo ⁷⁾ same kiel antaŭe. Ĝia nuna stato ne daŭros eterne.

7) Miskantejo: kampo, kie abunde kreskas miskantoj; miskanto estas multjara kano pli aŭ malpli du metrojn alta. Ĉi tie miskantejo signifas simple sovaĝejon plenan je fiherboj.

Revelações Divinas

Primeiro dia (lunar) do ano 25 da Era Mejji (1892)

14. Então, ó povo japonês, ao olhar de Deus sois tão hesitante como uma xícara de faiança colocada à beira de uma cisterna. Não posso quedar-Me apenas olhando isso. Em breve Eu, o Deus Ushitora, empreenderei a grande purificação.

15. Por mais que os homens se empenhem, a sagrada assembleia jamais se abrirá. Com exceção de Deus, ninguém pode abri-la. Eu abrirei.

16. Tóquio se tornará um campo de eulálias ⁷⁾, tal como antes. Seu estado atual não durará eternamente.

7) Campo de eulálias: campo onde crescem abundantemente eulálias; trata-se de uma gramínea perene, de cerca de dois metros de altura. Aqui, campo de eulálias significa simplesmente região selvagem abundante em ervas daninhas.

Forprenante la murojn videblan kaj nevideblan

Direktoro de Oomoto Internacia
MAEDA Shigeki

En la 13-a de okt. 2010, en Brasilia, la ĉefurbo de Brazilo, sukcese okazis la Esperanta Utafesto de Oomoto, en la etoso, plena je gratulo pro la 50a datreveno de la ĉefurbo Brasilia. Koncerne la utafeston kaj aliajn kromeventojn, bonvolu tralegi aliajn paĝojn, en kiuj troviĝas pli detalaj raportoj.

Nu, la celo de la Prapatra Dio, kiu posedis sinjorinon DEGUĈI Nao, Fondintino de Oomoto, estas konstruo de la mondo Miroku, la mondo, regata de Dio Miroku, t.e. ideala mondo de homaro sen militoj, sen diskriminacioj, sen malsatego kaj sen suferegoj.

Kiel la necesajn kondiĉojn por realigi tiun idealan mondon, Majstro DEGUĈI Onisaburo, Kunfondinto de Oomoto, jene mencias en sia verko "La Rakontoj el la Spirita Mondo (en la volumo 64)".

"Antaŭ ĉio ni, Diaj infanoj kaj la vivantaj sanktejoj de Dio, devas forpreni la du grandajn murojn, videblan kaj nevideblan (materian kaj moralan) en la mondo. La plej grandaj materiaj obstakloj konsistas en militpreparo kontraŭ aliaj landoj kaj fermo de nacia teritorio.

Kaj la plej grandaj moralaj muroj konsistas en malamikeco inter nacioj kaj inter rasoj kaj malamikeco inter religiaj organizoj, mi pensas.

Por forpreni ĉi tiujn grandajn materiajn murojn en la mondo ni devas forpreni unue de la moralaj muroj.....

Tiaj esprimoj, nome, sankteco, spirito, spiriteco k.s. ne temas pri aprte mirindaj kaj misteraj aferoj, sed temas nur pri la koro de la homara amo, t.e. havi la koron de frateco ankaŭ al aliaj nacioj kaj rasoj, same kiel al niaj amikoj, kun nienia muro al ili kaj kun koro malfermita. La nur sola kaŭzo, kiu faras la muron, ja estas memo kaj egoo....."

La utafesto de Oomoto celas nenion alian ol forpreni tiajn materiajn kaj moralajn murojn. La ceremonio de Utafesto esprimas la figuron de la paca mondo, en kiu homoj ĝoje vivas kun Dio, nome la figuron de Mondo Miroku.

Utafesto okazas en ĉiujara somero en Kameoka, kadre de la Granda Festo de Zujsej, unu el la kvar grandaj festoj de Oomoto. Sed ĉi tiu uta-

festoj estas evento enlanda: por plenumi la forigon de la muroj materia kaj morala en la mondo, kiun Majstro DEGUĈI Onisaburo mencias en sia verko, nepre necesa estas la organizado internacia.

Tiel Oomoto decidis organizi la utafeston en Esperanto, en internacia lingvo. Kaj por la unua Esperanta utafesto oni elektis la lokon en Ajabe kaj en la 14a de aŭgusto, 2007, ĝi okazis sur la noa scenejo en la Templo Ĉoosej-den, kun la 74 esperantistoj el 13 landoj. Ĉi tiu utafesto, unua en Esperanto, ja vidis sian belegan rezulton.

Por tiu ĉi unua Esperanta Utafesto la Kvina Spirita Gvidantino kontribuis jenan utaon:

*120-a jar',
jen datreven' de l' Dia
lingvo Esperant'
kaj utafesto nia
nun ovriĝas al la mond'.*

La granda sukceso de ĉi tiu utafesto en Esperanto, unuafoja en ĝia historio, ja donis la kuraĝon al la koncernatoj por daŭre organizi ĝin eĉ en transmaraj landoj. Kaj en la 13-a de oktobro, 2010, okazis en Brasilia, la ĉefurbo de Brazilo, sub la titolo Esperanta Utafesto de Oomoto en Brasilia.

La unua Esperanta Utafesto de Oomoto okazis en 2007, en Ĉoosejden, Ajabe, la sankta tero de Oomoto, kaj la dua okazis en Brasilia, kiun brazilanoj nomas kiel la novan sanktan teron de la mondo. Do, en kiu lando okazos la tria Esperanta Utafesto de Oomoto? Ĉu en Jerusalemo? Kiel la Kvina Spirita Gvidantino utaaas:

*Ho, aspiras mi
al la utaa festo
ja en Esperant'
fratar' de l' tuta mond'
jen sur land' Jerusalem'.*

Festival de Uta da Oomoto, em Esperanto

— Arrancando as muralhas visíveis e invisíveis —

Shigeki MAEDA
Diretor da Oomoto Internacia

Em 13 de outubro de 2010, em Brasília, Capital do Brasil, realizou-se com sucesso o Festival de Uta da Oomoto, num clima refeito de felicitações pelo 50º aniversário da Capital do Brasil. A respeito do Festival de Uta e demais eventos, queiram ler outras páginas, com maiores detalhes.

Ora, o objetivo do Deus Ancestral que possuiu a senhora Nao DEGUCHI, a Fundadora da Oomoto, é a construção do mundo de Miroku, um mundo governado pelo Deus Miroku, isto é, um mundo ideal para a humanidade, sem guerras, sem discriminações, sem grande fome geral e sem grandes sofrimentos.

Como condições necessárias para a realização desse mundo ideal, o Mestre Onisaburo DEGUCHI, Cofundador da Oomoto, assim se refere em sua obra *Contos do Mundo Espiritual* (no vol. 64):

“Antes de tudo, nós, crianças de Deus, vivendo nos santuários divinos, devemos arrancar as duas grandes muralhas, a visível e a invisível (material e moral) existentes no mundo. Os maiores obstáculos materiais consistem no preparo militar contra países e o fechamento do território nacional.

E as maiores muralhas morais são a inimizade entre nações e entre raças, bem como a inimizade existente entre as organizações religiosas, penso eu.

Para extinguir estas grandes muralhas materiais do mundo devemos primeiramente arrancar as muralhas morais...

Expressões como santidade, espírito, espiritualidade etc. não se referem a coisas particularmente admiráveis e misteriosas, mas apenas ao coração amoroso da humanidade, isto é, ter o sentimento de fraternidade também para com as outras nações e raças, da mesma maneira que aos nossos amigos, sem nenhuma muralha contra eles e com o coração aberto. A única causa que ergue a muralha são o individualismo e o egoísmo.

O Festival de Uta da Oomoto tem em mira nenhuma outra coisa além de arrebatar essas muralhas materiais e morais. A cerimônia do Festival de Uta exprime a imagem do mundo

de paz, onde os homens vivem alegremente com Deus, isto é, a imagem do Mundo de Miroku.

O Festival de Uta é realizado todo ano, no verão, em Kameoka, no quadro da Grande festa de Zusei, uma das quatro grandes festividades da Oomoto. Este Festival de Uta, porém, é um evento nacional destinado a eliminar as muralhas material e moral do mundo, acontecimento que o Mestre Onisaburo Deguchi menciona em sua obra como absolutamente necessária organização internacional.

Desse modo, a Oomoto decidiu organizar o festival de Uta na língua internacional Esperanto. Para a realização do primeiro Festival de Uta foi escolhida a cidade de Ayabe, e a 14 de agosto de 2007 ele teve lugar no palco de nô do Templo Choo-sei-den, com a participação de 74 esperantistas vindos de 13 países. Este festival de Uta, o primeiro em Esperanto, teve, de fato, um belíssimo resultado.

Para esse primeiro Festival de Uta em Esperanto a Quinta Guia Espiritual da Oomoto contribuiu com o seguinte poema:

*Cento e vinte anos
do Esperanto de Deus:
língua mundial;
e o festival de uta
torna-se universal.*

O grande sucesso deste Festival de Uta em Esperanto, realizado pela primeira vez em sua história, encorajou os organizadores a darem prosseguimento a ele mesmo em países de além-mar. E em 13 de outubro de 2010, ele teve lugar em Brasília, capital do Brasil, com o título de Festival de Uta em Esperanto da Oomoto em Brasília.

O primeiro Festival de Uta da Oomoto, em Esperanto, realizou-se em 2007, no Cooseyden, Ayabe, território sagrado da Oomoto, e o segundo teve lugar em Brasília, cidade que os brasileiros denominam a nova terra santa do mundo. Então, em que país se realizará o terceiro Festival de Uta da Oomoto, em Esperanto? Será em Jerusalém? Como a Quinta Guia Espiritual canta neste uta:

*Oh! Aspiro eu
ao festival de uta
em Esperanto:
irmãos do mundo todo
na bela Jerusalém.*

La Rakontoj el la Spirita Mondo

Verkita de DEGUĈI Onisaburo
Esperanto: MAEDA shigeki

(...)Permesite de la Granda Reĝo, mi kun la loka garddio ¹⁾ kaj Hujoo ĉeestis en la juĝado kiel observanto. Al la tribunuo, situanta en tiom alta loko, kiom oni devas suprenrigardi, degnis aperi la Granda Reĝo, kaj sur la sidejo 2 aŭ 3 ŝakuojn (ĉirkaŭ 66-99 centimetroj) malalta de tiu tribunuo, vice sidis juĝistoj-dioj kun furiozaj mienoj. Sur la plej malalta loko en la juĝejo multaj homoj humile sidis riverence kun kapo al tero. Kiam mi trarigardis ilin, inter ili mi trovis ankaŭ tiujn vojaĝantojn, kiuj min sekvante transvadis la riveron de serpentegoj; ili atendis la deklaron pri sia verdikto. La juĝotoj estis ne nur japanoj, sed mi multe vidis ankaŭ alilandanojn, kiel ekzemple ĉinoj, koreoj, eŭropanoj k.a..

*Alilandanojn
en si neniam metas
la bild' infera.*

Mi ekrememoris unu senrjuon ²⁾. Suspektante la scenon, mi flustre demandis la disenditon Hujoo pri tiu kialo.

Pro kio? Hujoo tute ne volis respondi la demandon nur skuante la kapon. Mi do retenis min plu demandi.

Post momento, mi pretervole rigardis la fizionomion de la Granda Reĝo. "Aha!" surprizita mi preskaŭ renversigis. Ambaŭflanke min subtenis la loka garddio kaj Hujoo. Certe mi svenus, se ambaŭ ne prizorgus min. La mieno de la Granda Reĝo, ĝis nun milda kaj gracia kun nespotebla imponeco kaj bela senlima rideto, abrupte ŝanĝigis ruĝa, la okuloj fariĝis gigantaj, la buŝo plifendiĝis ĝis ambaŭ oreloj kaj elmontradis flaman langon. Ankaŭ la mienoj de juĝistoj fariĝis furiozaj tiel ke mi tuj ĉesis rigardi. La juĝejon ekregis granda hororo.

► Kaligrafas Majstro Onisaburo

La Granda Reĝo mansigne alvokis unu el juĝistoj, sidantaj sur la meza tribunuo; la juĝisto humile iris antaŭ la Grandan Reĝon. La reĝo donis al li unu libron; ĝin respektoplene tenante super sia kapo, la juĝisto revenis al sia loko kaj tuj komencis deklari la verdiktojn de la pekuloj, vokante iliajn nomojn unu post alia. Responde al nomvoko, gardisto laŭvice kuntrenis koncernan pekulon kaj poste tuj malaperis. La juĝado estis tiel simpla, ke ĝi konsistis nur el verdiktado; malsame kiel tiu de nia mondo, ne troviĝis funkcioj: antaŭesploro, apelacio, la Plejsupera Tribunalo kaj eĉ advokato. Mi rigardis returnen al Hujoo kaj demandis: "Kial tiel simpla estas la juĝo de la spirita mondo?"

"La juĝo en la homa mondo," respondis Hujoo, "ofte invitas eraron. La homo estas tute senpova antaŭ nevideblaj objektoj. Pro tio oni devas ekzameni atente plurfoje; sed en la spirita mondo la juĝo estas plenumata de Dio mem, libere travidanta la tri mondojn (antaŭmondon, ĉi tiun mondon kaj postmortan mondon): kiom ajn simpla estas la maniero, okazas nenia eraro. Krome, la pezeco aŭ grandeco de peko fariĝas tute klara laŭ vesta kolorŝanĝo, kiam oni transvadas la riveron de Serpentegoj tial tute ne necesas plu juĝi."

Kiam finiĝis la verdiktado al ĉiu pekulo, la Granda Reĝo kviete stariĝis kaj revenis al sia ĉambro. Ĉar ankaŭ mi estis ree invitita veni antaŭ la reĝon, mi Lin vizitis kaj,

kiam mi levis mian kapon timoplene, la terura mieno jam komplete ŝanĝigis al la antaŭa milda kaj amplena fizionomio. En "Diaj Revelacioj" troviĝas jena parto pri Fondintino DEGUĈI Nao:

" - - - (Nao) estas animo, tute sama kun Dio Uŝitora; tial, se antaŭ ŝin venas vera homo, kiu jam bonŝanĝis sian koron, ŝi fariĝas neesprimeble bona kaj milda dio. Sed se venas apud ŝin tia homo, kiu havas eĉ iom da profitemo, orgojlo, intrigo, malamikeco kontraŭ

Contos do Mundo espiritual

Autor: **Onisaburo DEGUCHI**

Esperanto: **Shigeki MAEDA**

Português: **Benedicto SILVA**

Julgamento no reino intermediário

Com a permissão do Grande Rei, em companhia do deus guardião local 1), e de Huyô, assisti a um julgamento como observador. À tribuna, situada num lugar tão elevado que se devia olhar para cima, dignou-se de aparecer o Grande Rei, e na plateia localizada 2 ou 3 shaku (cerca de 66 ou 99 centímetros) mais abaixo daquela tribuna, sentavam-se em fileira deuses-juizes com semblantes furiosos. No lugar mais baixo do tribunal muitas pessoas estavam humildemente sentadas em reverência, de cabeça baixa. Ao correr os olhos pelo ambiente, encontrei entre elas também os viajantes que me acompanharam na travessia a vau do rio com grandes serpentes. Aguardavam o seu veredicto. Os réus não eram apenas japoneses. Vi igualmente muitos estrangeiros, por exemplo: chineses, coreanos, europeus etc.

Os estrangeiros
nunca são colocados
no quadro infernal.

Lembrei-me desse senryu 2). Desconfiando da cena, indaguei baixinho ao emissário de Deus, Huyô, a causa disso.

Por que? Huyô não quis absolutamente responder a pergunta, apenas meneando a cabeça. Então detive-me de fazer mais perguntas.

Um momento após, olhei involuntariamente a fisionomia do Grande Rei. “Ah! quase caí de susto. De ambos os lados me ampararam o deus guardião local e Huyô. Decerto eu desmaiaria, se eles não me tivessem socorrido. A expressão do Grande Rei, até agora suave e graciosa, imponentemente pacífica e infinitamente sorridente, enrubescceu-se bruscamente, os olhos se lhe tornaram gigantescos, a boca fendeu-se até as orelhas, lançando uma língua ignescente. Também os semblantes dos juizes fizeram-se tão furiosos que imediatamente desviei meu olhar. O tribunal foi dominado por um grande terror.

Com um aceno de mão, o Grande Rei chamou um dos juizes que se achavam sentados na tribuna central; o juiz caminhou humildemente à frente do Grande Rei. Este deu-lhe um livro.

Segurando-o respeitosamente acima da cabeça, o juiz voltou a seu lugar e imediatamente começou a declarar os veredictos dos pecadores, chamando os seus nomes, um após outro. De acordo com a chamada, um guarda arrastava consigo o pecador em questão e, em seguida, logo desaparecia. O julgamento era tão simples que consistia apenas de veredicto; diferentemente do de nosso mundo, não havia funções: investigação, apelação, supremo tribunal, nem mesmo advogado. Olhei para Huyô, atrás de mim, e perguntei-lhe: “Por que é tão simples o julgamento no mundo espiritual?”

“Julgamento no mundo humano”, respondeu Huyô, “frequentemente convida a erro. O homem é totalmente impotente perante as coisas invisíveis. Por isso, deve-se examinar atentamente diversas vezes; mas no mundo espiritual o julgamento é exercido pelo próprio Deus, que vê livremente através dos três mundos (pré-mundo, este mundo e o mundo póstumo): por mais simples que seja o procedimento, não ocorre nenhum erro. Além disso, a gravidade ou a dimensão de um pecado torna-se absolutamente clara de acordo com a mudança de cor da veste, quando se atravessa a vau o rio das serpentes; por isso não há, absolutamente, mais necessidade de julgar.”

Quando terminou o veredicto de todos os pecadores, o Grande Rei levantou-se calmamente e voltou ao seu aposento. Como eu também tivesse sido novamente convidado a vir perante o rei, visitei-o e, ao erguer a cabeça temerosamente na fisionomia anterior, suave e amorosa. Nas Revelações Divinas encontra-se a seguinte passagem a respeito da Fundadora Nao DEGUCHI:

“(Nao) é uma alma absolutamente igual ao Deus Ushitora; por isso, se à sua presença vem uma pessoa verdadeira que já melhorou o seu coração, ela se transforma num deus infelizmente bom e suave. Mas se chega junto a ela uma pessoa que tenha um pouquinho sequer de avidez, orgulho, intriga, inimizade para com Deus etc. os traços dela começam a transformar-se e ela se torna uma alma tão terrível como a de um ogro ou de uma serpente gigantesca.”

Quando li estas frases pela primeira vez, não pude deixar de lembrar-me da cena do

Dio k.a. , ŝiaj trajtoj ekŝanĝiĝas kaj ŝi fariĝas tiel terura animo, kiel tiu de ogro aŭ serpenteĝo.”

Kiam mi legis ĉi tiujn frazojn por la unua fojo, mi ne povis ne rememori la scenon kiam mi renkontiĝis kun la Granda Reĝo en la intera regno. Kaj kiam mi unuafoje havis la honoron intervidiĝi kun Fondantino DEGUĈI Nao, pro ŝia gracia, milda kaj amplena vizaĝo mi ne povis ne rememori la vizaĝon de la Granda Reĝo.

La Granda Reĝo ekstaris, alproksimiĝis al mi, kaj forte premis miajn manojn kun larmoj sur siaj okuloj.

“Nu, sinjoro Trifolio,” diris la reĝo kun iom morna tono, “kvankam dolorplena, de nun bonvolu komenci la asketadon en la obskura mondo. La homo, kiu havas la sorton kiel mesio de ambaŭ mondoj materia kaj spirita, devas nepre ellerni la praktikismon pri mesio. Nun mi tre deziras proponi al vi almenaŭ varman akvon, sed dum la asketado estas tute malpermesate doni varman akvon eĉ la malvarman. Nu, komencu la praktikadon laŭeble frue.”

“Do, bonvole gvidu ĉi tiun, mi elkore petas,” tiel dirante al la reĝo, la loka garddio, sen rigardi malantaŭen, denove saltis sur la altan nubon kaj foriris.

Ankaŭ la disendito Hujoo, okulsalutante al la reĝo kaj nenion dirante al mi, rapide forlasis la lokon. Postlasita, mi restis iom konfuzita. Tiumomente, la fizionomio de la Granda Reĝo denove ekŝanĝiĝis: la okuloj brilegis spegule kaj la buŝo plifendiĝis ĝis ambaŭ oreloj. Pro granda teruro mi ne povis levi mian kapon. Tiam, la juĝisto, kiu antaŭe deklaris la verdikton, venis kun gardistoj kaj tuj deprenis mian blankan veston por ŝanĝi al la griza, kaj min puŝis eksteren tra la unua pordo.

Kiam forpuŝita mi tuj rigardis ĉirkaŭon, antaŭ mi etendiĝis unustria vojo malpura kaj mallarĝa, kaj ĉi tiun baris velkintaj herberoj kiel graciaj pingloj. Mi povis iri nek returnen nek antaŭen; do mi decidis iri flanken, sed tie estis profunda kaj larĝa fosaĝo, plenplena de teruraj kaj abomenaj insektoj. Dum mi hezitis iri antaŭen kaj cerbumis tiel kaj ĉi tiel, en la ĉielo aperis nigraj suspektaj nuboj, inter kiuj fikse rigardis al mi io terura kiel ogro. Malantaŭ mi, terurvizaĝa gardisto, vestita per flaveruĝa hapio³⁾, pretas por trapiki min per akra lanco kun kruforma pinto. Jam senrimede! Mi komencis iri antaŭen kvazaŭ forkuri.

Post pli-malpli 4-5 ĉooj (ĉirkaŭ 400-500 metroj) da irado mi trovis larĝan riveron ŝajne tre profundan, sed kun nenia ponto. Kiam mi senkonscie enrigardis la riveron, iu nekonata homo dronis en ĝia malpura akvo, simila je sango aŭ puso, kaj ties tutan korpon svarme kovris hirudoj kaj suĉis lian sangon tiom, kiom al ili jam mankis suĉejo. La vojaĝanto plorkriis per la voĉo, plena je sufero kaj malĝojo. Ah, ankaŭ mi devas transiri ĉi tiun larĝan kaj profundan riveron. Sed kiamaniere? Ĉu transflugu? Ne, tio ne eblas al mi senflugila! Krome, de malantaŭe, min postsekvas ruĝvizaĝa gardisto kun ogra fizionomio por min trapiki per akra lanco. Ha, tute senlireja situacio! Mi nur ĉagreniĝis ne povante eĉ plori. Tiam mi ekrememoris la rulaĵon, kiun mi ricevis de la loka garddio. El la poŝo mi ĝin elprenis kaj humile elvolvis; tie estis skribitaj la literoj “Amaterasu-Ookami, Kannagaratamaĉihaemase” kun skribspuro kaj tuĉkoloro freŝaj kaj belaj. Mi nur senkonscie recitis laŭ tiuj literoj “Amaterasu-ookami, Kannagaratamaĉihaemase”; tiumomente, mia korpo jam troviĝis trans la rivero.

La gardisto jam senespere sin turnis al la direkto, el kiu li venis. Portempe mi trankviliĝis, sed kiam mi komencis paŝi, subite intensiĝis malvarmo kaj miaj membroj jam perdis funkcion pro frostiĝo. En tia stato ja aperis ora lumo. Surprizita, mi turnis mian rigardon al ĝi; post momento, la lumbulo rapide malsuprenvenis antaŭ min, ĉirkaŭ 2-3 ŝakuojn (proksimume 66-99 centimetroj) apud miaj piedoj.

(el V.1 Ĉapitro 7 “Juĝo de la Intera Regno”)

1)loka garddio: temas pri dio, kiu gardas kaj prizorgas loĝantojn en iu difinita loko kaj kies sanktejo ordinare troviĝas ankaŭ en tiu sama loko.

2) senrjuo: japana mallonga poemo, kun sama formo kiel hajko, t.e. konsistanta el 17 literoj, sed sen kondiĉo pri sezonvorto; ofte kun temoj, satira, epigrama kaj humora; komencis prosperi ekde la mezo de la epoko Edo.

3) hapio: mallongbaska kimono, uzita de malaltklasa samurajo aŭ lakeoj; nuntempe uzita de ĉarpentistoj, ĝardenistoj k.a. kiel laborvestoj; aŭ uzita de adeptoj de loka garddio en ties festo sezona aŭ jara.

meu encontro com o Grande Rei no reino intermediário. E quando pela primeira vez tive a honra de entrevistar-me com a Fundadora Nao DEGUCHI, pelo seu semblante gracioso, suave e amoroso, não me foi possível deixar de lembrar-me do semblante do Grande Rei.

O Grande Rei pôs-se de pé, aproximou-se de mim e apertou fortemente minhas mãos, com os olhos lacrimejantes.

“Então, senhor Trifólio,” disse o rei num tom um tanto melancólico, “embora dolorosa, a partir deste instante tende a bondade de iniciar a ascese no mundo obscuro. O homem destinado a cumprir um messiado em ambos os mundos, material e espiritual, deve sem falta aprender a prática desse messiado. Agora o meu grande desejo é oferecer-vos pelo menos uma água quente, mas durante a ascese é absolutamente proibido dar água quente ou até mesmo fria. Começai, pois, a prática, o mais cedo possível.”

Portanto, tenha a bondade de guiar este, eu lhe peço cordialmente.” Assim falando ao rei, o deus guardião local saltou novamente para a alta nuvem e partiu sem olhar para trás.

Também Huyô, o emissário de Deus, saudando o rei com o olhar e sem nada me dizer, abandonou rapidamente o local. Deixado para trás, ali fiquei um pouco perturbado. Nesse momento a fisionomia do Grande Rei começou a transformar-se de novo: os olhos fulguraram com reflexos e a boca fendeu-se até as orelhas. Tamanho era o meu terror que não pude erguer a cabeça. O juiz, que antes havia declarado o veredicto, veio com guardas e foi logo retirando minha roupa branca para trocá-la por outra cinzenta, impelindo-me para fora através da primeira porta.

Repelido assim, olhei imediatamente ao redor. À minha frente estendia-se uma estrada simples, suja e estreita, interceptada por ervas murchas semelhantes a graciosas agulhas. Não podia caminhar nem para a frente, nem para trás. Então resolvi caminhar para o lado, mas ali havia uma fossa funda e larga, repleta de insetos terríveis e repugnantes. Enquanto eu hesitava se prosseguiria e matutava nisto ou naquilo, surgiram no céu nuvens negras e suspeitas, entre as quais algo horroroso como um ogro olhava-me fixamente. Às minhas costas um guarda de semblante pavoroso, vestindo um hapi 3) amarelo-avermelhado, está prestes a picar-me com uma lança aguda, de ponta cruciforme. Já não havia remédio. Pus-me a caminhar para a frente, como que fugindo.

Depois de percorrer cerca de 4 ou 5 chô (aproximadamente 400 ou 500 metros), encontrei um rio largo, aparentemente muito fundo, mas sem nenhuma ponte. Quando olhei inconscientemente para o interior desse rio, uma pessoa desconhecida submergia em sua água suja, semelhante a sangue ou pus, e sobre seu corpo inteiro fervilhavam sanguessugas chupando-lhe o sangue com tanta avidez que a elas já faltavam espaços onde chuparem. O viajante soltava gemidos de dor e aflição. Ah, também eu devo atravessar esse rio largo e fundo. Mas como? Voando? Não, não é possível, pois não tenho asas! Além disso, seguem-me por trás um guarda de cara vermelha, com feições de ogro, disposto a transpassar-me com uma lança aguda. Ah, estou num beco sem saída! Eu apenas me afligia, não podendo sequer chorar. Nesse momento, lembrei-me do rolo que recebera do deus guardião local. Saquei-o do bolso e desenrolei-o com humildade; nele achavam-se escritas as palavras: “Amaterasu-Ookami, Kannagara tamachi haemase”, gravadas com traços e tinta frescos e formosos. Inconscientemente, recitei essas palavras: “Amaterasu-Ookami, Kannagara tamachi haemase”. Nesse instante, meu corpo já se encontrava além do rio.

Já desesperado, o guarda voltou-se para a direção de onde viera. Acalmeei-me por algum tempo, mas logo que me pus a caminhar, intensificou-se o frio, e meus membros já perderam sua função, em virtude de seu congelamento. Com efeito, achando-me em tal situação, eis que apareceu uma luz dourada. Sobressaltado, dirigi-lhe meu olhar; um momento após, a bola de luz desceu rapidamente à minha frente, cerca de 2 ou 3 shaku (aproximadamente 66 ou 99 centímetros) junto de meus pés.

1) *Deus guardião local: trata-se de um deus que guarda e cuida dos habitantes de um determinado lugar, e cujo santuário se acha também nesse mesmo local.*

2) *Senryu: poema curto japonês, com a mesma forma do haikai, isto é, constituído de 17 sílabas, porém sem o emprego de palavra sazonal; o mais das vezes com assunto satírico, epigramático e humorístico; começou a prosperar desde os meados da época Edo.*

3) *Hapi: quimono curto usado por samurai de classe baixa ou lacaios; atualmente é usado por carpinteiros, jardineiros etc. como roupa de trabalho, ou também por adeptos de deus guardião local em sua festa sazonal ou anual.*

Agordon inter landoj en la mondo

— Saluto ĉe la festeno de la 5a datreveno de Oomoto Internacia —

La Kvina Spirita Gvidantino
DEGUĈI Kurenai

Estimataj kaj karaj gesinjoroj

Kun elkoraj saluto kaj danko mi turnas min al vi ĉiuj pro la ĉeesto en ĉi tiu kunveno por la 5-a datreveno de Oomoto Internacia. Kaj mi esprimas apartan dankon al gesinjoroj kaj geamikoj, kiuj helpadis nin kaj kunlaboradis kun ni ĝis hodiaŭ.

Nu, tiu ĉi jaro estas tre gratulinda por la lando Brazilo pro tio ke la ĉefurbo Brasilia ĉijare ricevis sian 50an datrevenon. Antaŭ 50 jaroj, tiam Prezidento Juscelino Kubitschek de Oliveira konstruis tre elegantan modernan urbon en la regiono, kie ĝis tiam kuŝis nur primitiva savano. Kaj la ĉefurbo, kiu tiam troviĝis en Rio de Janeiro, transokiĝis al tiu nove konstruita urbo, t.e. ĉi tiu Brasilia.

Ekde tiam Brasilia prosperis kiel la metropolo de la giganta kontinento kaj kiel la politika, ekonomia kaj eduka centro, kiu ludis gravan rolon por la progreso de Brazilo.

En tiu ĉi gratulinda jaro de Brasilia, ankaŭ Oomoto Internacia ricevis sian 5-an datrevenon kaj kiel memoraj eventoj ni organizis “Esperantan Utafeston”, unuafoje en neĵapa-

na lando, kaj aliajn koncernajn eventojn, kiel ekzemple, “Ekspozicio de la historio de Oomoto kaj Universala Homama Asocio” en Parlamento.

Interalie, la Utafesto, kiun ni celebris hieraŭ, estas grava evento de nia lando: ĉi tiu okazadis de la antikveco ĝis la mezepoko en ĉiu vilaĝo de Japanio, kaj estas paca sankta evento, kiu trankviligas ne nur Dian koron, sed trankviligas ankaŭ la koron de vilaĝanoj kaj purigas ĉiujn pekojn.

Mi vidas grandan signifon en tio, ke tiun sanktan aferon ĉi-foje ni povis plenumi en Brasilia, la sankta ĉefurbo de Brazilo, pere de Esperanto, la internacia lingvo, kiu metas sin surbaze de homamo.

Do, mi elkore deziras, ke ĉi-foja okazo fariĝu bona ŝanco por alporti la agordon inter lando kaj lando, inter homo kaj homo, en la tuta mondo.

Nia organizo Oomoto Internacia daŭrigos la klopodon pli fervore por la agado en Brasilia. Bonvolu doni la senŝanĝajn subtenon kaj kunlaboron al ni, mi petas sincere.

Hodiaŭ ni preparis por vi vespermaĝon kaj trinkaĵojn kaj kelkajn amuzajn prezentaĵojn: bonvole pasigu feliĉajn momentojn dum vi povos havi disponeblan tempon. Koran dankon!

► Salutas Majstrino

Sanktaj Utaoj de Oomoto'utafesto

*Per la restarig'
de l' utafesto, kiu
antaŭ longa temp'
jam ĉesis, prilumu mi
nian mondon en nuntemp'.*

*Jen versante kaj
versante la utaojn
de l' japana land'
senĉese mi sopiras
al la Dio Susano*

*Ho, Utaa Fest',
ĉi tiun mi restaŭras
en la nuna temp'
laŭ la japana moro
en la fora Dia temp'!*

Harmonia entre os países do mundo

— Saudação por ocasião do banquete comemorativo do 5º aniversário da Oomoto Internacia —

**Quinta Guia Espiritual
Kurenai DEGUCHI**

Estimados e caros senhores e senhoras
Com cordial saudação e agradecimento, dirijo-me a todos os senhores em virtude de sua presença nesta reunião comemorativa do 5º aniversário da Oomoto Internacia. E exprimo especial agradecimento aos senhores e amigos que nos ajudaram e colaboraram conosco até hoje.

Este ano, pois, é digno de congratulações também para o Brasil, visto que a Capital Brasília comemora seu 50º aniversário. Há 50 anos o então presidente Juscelino Kubitschek de Oliveira construiu uma assaz elegante, moderna cidade na região em que até então havia uma rude savana. E a Capital, que então era o Rio de Janeiro, transferiu-se para esta recém-construída cidade, isto é, para Brasília.

Desde então Brasília tem prosperado como metrópole do gigantesco continente e como centro educacional, econômico e político, exercendo importante papel para o progresso do Brasil.

Neste festejado ano de Brasília, também a Oomoto Internacia comemora seu 5º aniversário, e como eventos comemorativos organizamos o Festival de Uta em Esperanto, pela primeira vez em país não-japonês, bem como outros eventos relativos à data, como,

por exemplo, a Exposição sobre a história da Oomoto e da Associação Universal de Amor e Fraternidade, no Parlamento.

Entre outras coisas, o Festival de Uta que celebramos ontem, constitui importante evento em nosso país: ocorria desde a antiguidade até a idade média, em toda aldeia nipônica, e consistia num evento sagrado destinado a acalmar não apenas o coração de Deus, mas também a tranquilizar o coração dos aldeões, limpando todos os pecados.

Vejo um grande significado no fato de termos podido realizar este ato sagrado desta vez em Brasília, a santa capital do Brasil, por meio do Esperanto, a língua internacional que se coloca na base da humanidade.

Desejo, portanto, de coração, que esta ocorrência se torne uma boa oportunidade para trazer harmonia entre os países, entre os homens, no mundo inteiro.

Nossa organização Oomoto Internacia continuará a esforçar-se com mais fervor pela sua atividade em Brasília. Queiram nos fornecer o seu apoio e colaboração, eis o meu sincero pedido.

Hoje eu organizei para os senhores um jantar com bebidas e algumas apresentações divertidas: tenham a bondade de passar o tempo disponível como puderem.

Cordiais agradecimentos.

▶ A mestra com as representantes de organizações religiosas

Utao de Kunfondinto

*Forprenante, jen,
multoblan la barilon
inter lando' kaj land'
malfermas Dian tempon
Mizu'no'Ookami.*

Utao de la Dua Spirita Gvidantino

*Dankon al la fajr'
favoron de la akvo
dankon al la ter'
favoron de la Tero,
nepre ne forgesse ni.*

Utao de la Tria Spirita Gvidantino

*Ne okazu plu
konfliktoj inter landoj,
restu nur homar'
kun pura kor' jen estas
mia hodiaŭa preĝ'.*

Esperanta Utafesto de Oomoto en Brasilia

— Memore al la 50a datreveno de la ĉefurbo Brasilia —

La 13an kaj 14an de oktobro, 2010, en la ĉefurbo Brasilia, okazis prospere la Esperanta Utafesto de Oomoto kun kelkaj koncernaj eventoj. La organizado de la Esperanta Utafesto en ne-japana lando estis unuafaĵo en ĝia longa historio. Krome, por Brazilo la jaro 2010 estis tiom memorinda, ke ĝia ĉefurbo Brasilia ricevis la 50-jaran jubilon de sia fondiĝo. Kaj, en tia ĉefurbo, plena je gratuletoso, ankaŭ Oomoto Internacia atingis sian 5an datrevenon. Por organizi la Utafeston kaj por gratuli la datrevenon de la ĉefurbo, el Japanio vizitis Brazilon la Kvina Spirita Gvidantino de Oomoto, sinjorino DEGUĈI Kurenai, kun 100 oomotanoj. Anticipante la Esperantan Utafeston de Oomoto en Brasilia, okazis la Utafesto en la Sud-Amerika Centro de Oomoto en la urbo Jandira, São-Paulo, ĉefe en du lingvoj la portugala kaj la japana. La Utafesto en ambaŭ urboj, Jandira kaj Brasilia, kun la ĉeesto de multaj partoprenantoj, Oomot-anaj kaj civitanaj, ja celebriĝis en granda sukceso.

La Komuna Preĝo de Religiuloj

▶ Manpremas inter si tri reprezentantoj

En la 13a de oktobro, en ParlaMundi de TBV (Templo de Bona Volo), de la 19a horo ptm.komenciĝis la Komuna Preĝo de la Brazilaj religiuloj, kiel la antaŭevento de la Esperanta Utafesto de Oomoto. La ceremonion gvidis sinjoro Carlos Dorini (eks-estrarano de Brazila Esperanto-Ligo) en du lingvoj Esperanta kaj Portugala. Por tiu ĉi evento partoprenis 24 religiuloj el 11 internaciaj religiaj organizoj, agantaj en Brazilo. Krom la religiaj reprezentantoj partoprenis ankaŭ 200 esperantistoj kaj 100 japanaj Oomotanoj.

Unue, sinjoro KANAKOGI Tokio, la ĝenerala sekretario de UHA (Universala Homama Asocio), surscenejiĝis kiel ĉefcelebranto kaj

▶ Ĉefpastro ĉantas Utaon Jakumo

ĉantis Utaon Jakumo (Jakumo-ŝinka) fronte al Utagaki (Utaaltaro) kun la akompano de pafarka tambulo por peti Dion malsuprenveni sur la sanktan kolonon de la Utaaltaro.

Post la solena diservo sinjoro Paulo Medeiros, administranto de TBV, surscenejiĝis kaj salutis reprezentante la organizantojn (Oomoto, LBV, URI). Li, en la nomo de sinjoro Pava Netto, la prezidanto de LBV (Legio de Bona Volo), bonvenigis ĉiujn partoprenantojn, kaj esprimis la honoron kaj ĝojon akcepti la Utafeston, kiu estas la plej malnova kaj tradicia kulturo de Japanio. Post la saluto de sinjoro Paulo Medeiros, surscenejiĝis sinjoro Elianildo Nascimento, la prezidanto de URI (Unueca Religia Iniciativo) kaj ekstaris fronte al la altaro. Li dediĉis preĝvortojn al Dio, reprezentante ĉiujn religiajn organizojn, ĉeestantajn tie. Unue li dankis Dion, dirante “Ni dankas Vin, Sinjoro, pro la boneco kaj amo al la homaro, elmontritaĵ pere de ĉiuj sanktaj revelacioj tra ĉiuj tempoj”. Kaj plue li esprimis la dankemon al diversaj sanktuloj, spiritoj kaj eminentaj religiuloj. Post la preĝvortoj de sinjoro Elianildo Nascimento, kiel la lastan programeron de la Komuna Preĝo, ĉiuj ĉeestantoj dediĉis silentan preĝon kaj poste manpremis kun siaj proksimuloj dekstra kaj maldekstra, antaŭa kaj malantaŭa. En la salono ja pleniĝis la etoso de varma amikeco.

Esperanta Utafesto

Post 15-minuta paŭzo sursceneje aperis sinjoro MASE Iyori por kvietigi la atmosferon per flutado. En la salono trasonoris la pura flutsono. Dum ankoraŭ restas postsono de la flutado, surscenejiĝis la ĉefcelebranto,

Festival de Uta da Oomoto, em Esperanto, em Brasília

— Em memória do 50º aniversário de Brasília —

Nos dias 13 e 14 de outubro de 2010 foi realizado em Brasília, com sucesso, o Festival de Uta da Oomoto, em Esperanto, seguido de alguns eventos concernentes à festividade. Esse festival foi o primeiro a ser realizado fora do Japão, em sua longa história. Além disso, o ano de 2010 é também memorável para o Brasil, pois nele sua Capital, Brasília, comemora o jubileu de seus 50 anos de fundação. E, nessa Capital, cheia de clima festivo, também a Oomoto Internacia (Oomoto Internacional) comemora seu 5º aniversário de fundação. Para organizar o Festival de Uta e comemorar o aniversário da Capital, do Japão visitaram o Brasil a Quinta Guia Espiritual da Oomoto, sra. Kurenai DEGUCHI, acompanhada de 100 oomotanos. Antecipando o Festival de Uta da Oomoto, em Esperanto, realizado em Brasília, realizou-se o Festival de Uta no Centro Sul-americano da Oomoto, na cidade de Jandira-SP, principalmente em duas línguas: português e japonês. O Festival de Uta em ambas as cidades, Jandira e Brasília, com a presença de numerosos participantes, oomotanos e não-oomotanos, foi realizado com grande sucesso.

Prece comum de Religiosos

Dia 13 de outubro, no ParlaMundi do TBV (Templo da Boa Vontade), às 19 horas, iniciou-se a Prece Comum dos religiosos brasileiros, como

▶ Ao som de flauta surge o mestre de cerimônia

pré-evento do Festival de Uta da Oomoto, em Esperanto. A cerimônia foi presidida pelo sr. José Carlos Dorini Ramos (ex-membro da diretoria da Liga Brasileira de Esperanto), em duas línguas: Esperanto e Português. Deste evento participaram 24 religiosos de 11 organizações religiosas internacionais em atividade em Brasília. Além dos representantes religiosos, participaram também 200 esperantistas e 100 oomotanos japoneses.

Inicialmente, o sr. Tokio KANAKOGI, se-

▶ A dança de Jamato' Miuta

cretário geral da Associação Universal de Amor e Fraternidade (AUAF), apresentou-se no palco como oficiante principal e cantou o Uta Yakumo (Yakumo-shinka) perante o Utagaki (altar de Uta) acompanhado pelo tambor de arco, pedindo a Deus descer sobre a sagrada coluna do Altar de Uta.

Após o solene ofício divino, o sr. Paulo Medeiros, administrador do TBV, subiu ao palco para proferir a saudação, representando os organizadores (Oomoto, LBV, URI). Em nome do sr. Paiva Netto, presidente da LBV (Legião da Boa Vontade), o sr. Paulo Medeiros deu boas-vindas a todos os participantes, exprimindo a honra e a alegria de receber o Festival de Uta que constitui a mais antiga e tradicional cultura do Japão. Depois desta saudação, apresentou-se no palco o sr. Elianildo Nascimento, presidente da URI (Iniciativa Religiosa Unitária) e pôs-se de pé diante do altar, proferindo uma prece a Deus, como representante de todas as organizações ali presentes. Primeiramente ele agradeceu a Deus, dizendo: “Agradecemos a Vós, Senhor, pela bondade e pelo amor à humanidade, bondade e amor demonstrados por meio de todas as sagradas revelações feitas através dos tempos”. Em seguida ele expressou agradecimentos aos diversos santos, espíritos e eminentes religiosos. Depois das preces do sr. Elianildo Nascimento, como último item do programa da Prece Comunitária, todos os presentes oraram silenciosamente e, após, apertaram as mãos de pessoas que se achavam à sua esquerda e à sua direita, à sua frente e às suas costas. No salão reinava plena atmosfera de ardente amizade.

Festival de Uta em Esperanto

Depois de uma pausa de 15 minutos, apresentou-se no palco o sr. Iyori MASE para tranquilizar a atmosfera, tocando flauta. Através do salão ecoou o puro som de sua flauta. Enquanto ainda vibrava a sonoridade daquele ins-

ĉantistoj, ludistinoj de Jakumokotoo (dukorda kotoo). Ili sidiĝis kaj komencis ĉanti unisone la sanktajn utaojn de Oomoto'utafesto. Post tio ke ili unisone ĉantis tri sanktajn utaojn, sursceneje aperis tri knabinoj-dancistinoj en pompaj noaj kostumoj por ludi la dancon de "Jamato'miuta". Tiu ĉi dancado de tri dancistinoj estas tia evento, kia purigas la universon.

Post solena kaj eleganta dancado de tri knabinoj, la geĉantistoj komencis unisone ĉanti la utaon de la Fondintino de Oomoto:

*Estingita nun
la lumo de la mondo,
do, sopiras mi
la homon kiu estas
semo por la di-labor'.*

En la salono trasonoris la ĉantado sole- ne kaj forte. Post la unisona ĉantado de digna utao de Fondintino prezentiĝis unu post alia dek utaoj, dediĉitaj de japanaj Oomotanoj kaj brazilaj esperantistoj, elektitaj en premio Verdaj Steloj. Sekvis la ĉantadon de la dek dediĉitaj utaoj la utaoj de Majstro DEGUĈI Onisaburo (Kunfondinto de Oomoto) kaj de la Dua Spirita Gvidantino DEGUĈI Sumi. Sekvis plue la ĉantado de kvin dediĉitaj utaoj, elektitaj en la premio Suda Kruco. Post la prezentado de la kvin utaoj de l' premio Suda Kruco okazis la unisona ĉantado de la utaoj de la Tria Spirita Gvidantino DEGUĈI Nahohi, de la Respekta Majstro DEGUĈI Hidemaru kaj de la Kvara Spirita Gvidantino DEGUĈI Kijoko.

La ĉantado transiris al la specialaj dediĉitaj. Ĉi tiuj utaoj estis dediĉitaj de 9 eminentuloj en diversaj kampoj, kiel ekzemple, kvar ambasadoroj Egipta, Jordana, Palestina kaj Israela, unu deptito, du universitataj profesoroj, unu doktoro, kaj unu el la fondintoj de Universitato Brasilia. Kiel la lastan la geĉantistoj unisone ĉantis la utaon de la Kvina Spirita Gvidantino DEGIĈI Kurenai:

*La Utaa Fest'
de Esperant', de l' Dia
Vort': paciĝos land'
kun lando, hom' kun homo
kaj ŝanĝiĝos nia mond'.*

La koro de la Kvina Spirita Gvidantino, aspiranta al la eterna paco sur la tero, estis ĉantata dediĉe al Dio, kaj ĉi tiu utao ja tuŝis la koron de ĉiuj ĉeestantoj kaj agrable streĉis la tutan atmosferon en la salono.

Dum ankoraŭ restis la agrable streĉita atmosfero, reaperis la tri knabinoj-dancistinoj por ludi la dancon de Suga'no'mija. Antaŭ la ceremonio de la Dia ascendo, tri dancistinoj preparis la atmosferon purigante per la danco. Post la fino de la danco, la ĉefcelebranto iris antaŭ la altaron kaj ĉantis la utaon Jakumo:

*Ho, senĉese nub'
leviĝas ĉe Izumo
kiel la plac'
ja multoblebarila,
tiun dikbarilon mi--.*

Forte sonoris la utao Jakumo por peti Dion supreniri de la utaaltaro. Post tio, ĉefcelebranto, ĉantistoj, ludantoj de Jakumokotoo kaj de pafarka tambulo ĉiuj foriris el la scenejo.

Bankedo post la utafesto

Post la utafesto, je la 9a ptm. en la ĉambro de invito, okazis la memorfotado por ĉiuj ambasadaĵaj reprezentantoj. Kaj de la 9a kaj duono ptm., en la granda subteretaĝa salono de la ParlaMundi, okazis la postutafesta bankedo. En tiu ĉi bankedo ĉeestis pli ol 500 personoj.

► Memorfotado post la utafest

La bankedo komenciĝis unue de la saluto de la Kvina Spirita Gvidantino. Ŝi esprimis al ĉiuj ĉeestantoj la

grandajn ĝojon kaj dankon pro la sukceso de la Esperanta Utafesto de Oomoto en Brasilia. Post la saluto de Majstrino, salutis sinjoro MAEDA Shigeki, la direktoro de Oomoto Internacia. Poste, unu post alia sekvis la salutoj de la ĉeestantoj.

Dum fluis la bela muziko, ludata de la orkestro, tie kaj tie en la salono ja floris la floroj de la babilado de la ĉeestantoj. Interalie, ĉe la tablo de la Kvina Spirita Gvidantino svarmis la ĉeestantoj, kiuj volis saluti al ŝi aŭ kiuj volis esti fotitaj kun ŝi. La festeno ĝoja kaj gaja daŭris ĝis la 10a kaj duono vespere.

Festival de Uta em Brasília

trumento, subiram ao palco o oficiante principal, cantores, e executantes de yakumo-kotô (kotô de duas cordas). Estes sentaram-se e começaram a entoar, em uníssono, os sagrados uta do Festival de Uta. Depois de cantarem três uta sagrados, surgiram no palco três dançarinas-meninas em pomposas vestes de nô, a fim de executarem a dança do “Yamato-miuta”. Esta dança, realizada por três dançarinas, constitui um evento destinado à purificação do universo.

Depois da solene e elegante dança das três jovens, os cantores deram início à entoação do uta da Fundadora da Oomoto:

*Apagada já
toda luz deste mundo
suspiramos nós
por receber o homem
para a missão de Deus.*

No salão ressoou o canto solene e intenso. Após a entoação uníssona do nobre uta da Fundadora, foram apresentados sucessivamente outros dez uta dedicados por oomotanos japoneses e esperantistas brasileiros, selecionados para o prêmio Verdes Estrelas. A apresentação dos dez uta dedicados foi seguida pelos uta do Mestre Onisaburo DEGUCHI (cofundador da Oomoto) e pelos da Segunda Guia Espiritual Sumi DEGUCHI. Seguiu-se a entoação de cinco uta dedicados, escolhidos para o prêmio Cruzeiro do Sul. Depois da apresentação dos cinco uta contemplados pelo prêmio Cruzeiro do Sul, houve a entoação dos uta da Terceira Guia Espiritual Naohi DEGUCHI, do respeitável Mestre Hidemaru DEGUCHI e da Quarta Guia Espiritual Kiyoko DEGUCHI.

O canto foi seguido pelos uta especiais dedicados. Estes uta foram dedicados por nove eminentes representantes de diversas áreas, como por exemplo, quatro embaixadores: do Egito, da Jordânia, da Palestina e do Israel; um deputado, dois professores universitários, um doutor e um dos fundadores da Universidade de Brasília. Por fim, os cantores apresentaram como último uta, o de autoria da Quinta Guia Espiritual. sra. Kurenai DEGUCHI:

*Festa de uta
de Deus, em Esperanto,
ao mundo trará
a paz entre os homens
para o mundo mudar.*

O sentimento cordial da Quinta Guia Espiritual que aspira à paz eterna na Terra, foi cantado em dedicação a Deus, e tocou o coração de todos os presentes, tornando acentuadamente agradável toda a atmosfera do salão.

Enquanto ainda restava essa agradável, tensa atmosfera, surgiram novamente as meninas dançarinas, para realizar a dança de Suga'no miya. Antes da cerimônia da ascensão de Deus, três dançarinas prepararam o ambiente, purificando-o com a dança. Terminada esta, o oficiante principal dirigiu-se ao altar e entoou o uta Yakumo:

*Nuvem, sem cessar
ao lado de Izumo
um palácio tal,
cercado de barreiras
fortes barreiras que eu...*

Em seguida, vibrou fortemente o uta Yakumo, pedindo a Deus para elevar-se do altar de uta. Posteriormente, todos se retiraram do palco: os cantores e os executantes de Yakumo-kotô e de tambores de arco.

Banquete após o Festival de Uta

Depois do Festival de Uta, às 21 horas, realizou-se no salão de convidados o registro fotográfico dos representantes de todas as embaixadas. E às 9h30, no grande salão do subsolo do ParlaMundi teve lugar o banquete do Festival de Uta. Deste banquete participaram mais de 500 pessoas.

▶ Banquete após celebração

O banquete teve início com a saudação da Quinta Guia Espiritual, que expressou a todos os presentes sua grande alegria e gratidão pelo sucesso do Festival de Uta da Oomoto em Esperanto, em Brasília. Depois da Mestra, houve a saudação do sr. Shi-

geki MAEDA, diretor da Oomoto Internacia. Em seguida houve, uma após outra, as saudações dos participantes.

Ao som de bela música, executada pela orquestra, através de todo o salão como que floresciam os diálogos entre os presentes. Por outro lado, junto à mesa da Quinta Guia Espiritual aglomeravam-se os participantes que desejavam cumprimentá-la ou que queriam ser fotografados a seu lado. O alegre e divertido banquete durou até as 22h30.

Omaĝo al Oomoto fare de Deptita Ĉambro

— Ceremonio en Plenário Urises Gimarans —

► Ĉiuj ĉestantoj kantas la nacian himnon de Brazilo

La 14an de okt. 2010, de la 10a atm. en la granda salono de Deptita Ĉambro (Plenário Urises Gimarans) en Parlamento (Nacia Kongreso) okazis Omaĝo al Oomoto fare de Deptita Ĉambro. Ĉeestis 84 oomotanoj japanaj kaj brazilaj, 20 esperantistoj kaj religiuloj, entute 104 personoj.

Meze de podio okupis la prezidanto de Deptita Ĉambro, sinjoro Jair Bolsonaro, kaj ambaŭflanke de la prezidanto, okupis la Kvinna Spirita Gvidantino de Oomoto, sinjorino DEGUĈI Kurenai, kaj aliaj kvar oomotanoj, nome, sinjoro ASADA Tokihiko, vicdirektoro de Oomoto, sinjoro ABE Hidejuki, reprezentanto de lokaj estraranoj de Oomoto, sinjoro MAEDA Shigeki, direktoro de Oomoto Internacia, kaj sinjoro HŪJIMOTO Yasuharu, la speciala misiisto de Oomoto, kiel interpretistoj.

Unue, laŭ la gvido de la prezidanto, ĉiuj ĉeestantoj en la salono unisone kantis la nacian himnon de Brazilo. Post la emociplena unisona kantado, deptito sinjoro Jair Bolsonaro salutis kiel prezidanto de la omaĝo. Li prezentis la historion kaj agadon de Oomoto kaj, precipe, alte taksis la internacian agadon pere de Esperanto kaj la volontulan agadon de la Virina Asocio de Sud-Amerika Centro.

Sekve, la prezidanto vokis al la podio deptiton sinjoron Walter Iihoshi, por ke la deptito faru la paroladon. Sinjoro Walter Iihoshi priparolis pri Oomoto. En sia parolado li forte akcentis la agadojn, Esperantan, mondfederisman kaj artan (Vd. la paroladon de deptito Iihoshi). Post la Omaĝo ĉiuj ĉestantoj estis fotitaj kun deptito.

La alia evento en Parlamento

- Ekspozicio pri la historio de Oomoto kaj UHA -

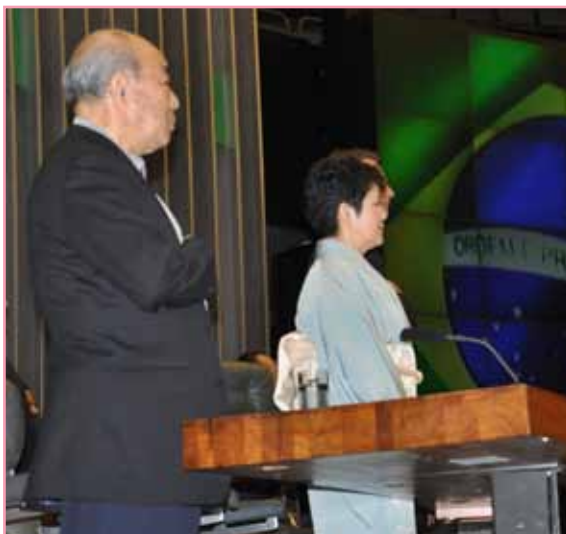
Post la kortuŝa ceremonio de Omaĝo en Plenário Urises Gimarans, la ĉeestantoj, kune kun Majstrino kaj Deptito sinjoro Iihoshi, transmoviĝis al la koridoro, kie okazis la ekspozicio pri historio de Oomoto kaj Universala Homama Asocio, la satelita organizo de Oomoto. Tie sur la muro de la parlamenta koridoro estis ekspoziciataj 18 belaj fot-paneloj pri la historio de Oomoto kaj UHA. Tiu ĉi ekspozicio okazis en la daŭro de 4 tagoj. Krom la organizado en Parlamento, la ekspozicio okazis ankaŭ en la hotelo Nawn kaj en ParlaMunde de TBV (Templo de Bona Volo).

Câmara dos Deputados homenageia a Oomoto

— Cerimônia no Plenário Ulisses Guimarães —

Em 14 de outubro de 2010, a partir das 10 horas da manhã, realizou-se no grande salão da Câmara dos Deputados (Plenário Ulisses Guimarães), no Parlamento (Congresso Nacional) a homenagem à Oomoto, por iniciativa da Câmara dos Deputados. Estiveram presentes 84 oomotanos japoneses e brasileiros, 20 esperantistas e religiosos, somando 104 pessoas.

No centro do palco estava o presidente da Câmara dos Deputados, sr. Jair Bolsonaro, e em ambos os lados do presidente achavam-se a Quinta Guia Espiritual da Oomoto, sra. Kurenai DEGUCHI, e outros quatro oomotanos; o sr. Tokihiko ASADA, vice-diretor da Oomoto, o sr. ABE, representante dos diretores locais da Oomoto, o sr. Shigeki MAEDA, diretor da Oomoto Internacia, e o sr. Yasuharu FUJIMOTO, missionário especial da Oomoto no Brasil, como intérprete.

▶ Cerimônia de homenagem

Primeiramente, acompanhando o presidente, todos os presentes cantaram, em uníssono, o Hino Nacional do Brasil. Após o hino, o deputado sr. Jair Bolsonaro fez a saudação, como presidente da homenagem. Apresentou a história e as atividades da Oomoto e, principalmente, enalteceu a atividade internacional pelo Esperanto e a ação voluntária da Associação das Senhoras do Centro Sul-americano. Em

seguida, o sr. Presidente convidou ao palco o deputado sr. Walter IHOSHI, para que fizesse seu discurso. O sr. Walter IHOSHI discorreu sobre a Oomoto. Em seu discurso ele enfatizou as atividades do Esperanto, do Federalismo Mundial e das artes (V. o discurso do deputado IHOSHI). Após a homenagem todos os presentes foram fotografados com os deputados.

Outro evento no Parlamento

- Exposição sobre a história da Oomoto e da Associação Universal Amor e Fraternidade -

Após a comovente cerimônia de homenagem no Plenário Ulisses Guimarães, os presentes, juntamente com a Mestra e o deputado sr. IHOSHI, seguiram para o corredor, onde se achava a exposição sobre a história da Oomoto e da Associação Universal de Amor e Fraternidade, esta última, satélite da Oomoto. Ali, sobre a parede do corredor do Parlamento, estavam expostos 18 painéis fotográficos com a história da Oomoto e da AUAF. Esta exposição permaneceu ali durante quatro dias. Além de sua organização no Parlamento, a exposição foi realizada também no Hotel Naoum e no ParlaMundi do TBV (Templo da Boa Vontade).

▶ Exposição no Congresso Nacional

Gratulkunveno de la 5a datreveno de Oomoto Internacia

— Feliĉe kaj amuziĝe kun diversaj prezentaĵoj —

La 14an de okt. je la 7a vespere, okazis en la hotelo Nawn, Brasilia, la gratulkunveno de la 5-jara jubileo de Oomoto Internacia. Ĝin ĉeestis entute 264 personoj, nome, brazilaj esperantistoj, japanaj Oomotanoj, karavane vizitantoj, brazilaj Oomotanoj el São-Paulo, kaj esperantistoj el São-Paulo.

Je la 7a vespere, ĉe la enirejo de la salono, la Kvina Spirita Gvidantino de Oomoto, sinjorino DEGUĈI Kurenai (poste Majstrino), kaj la direktoro de Oomoto Internacia, sinjoro MAEDA Shigeki, kiel gastigantoj de la kunveno, akceptis la invititajn gastojn, manpreman- te al ili unu post alia.

Kiam ĉiuj gastoj sidiĝis ĉe sia destinita tavolo, sinjoro Jose Carlos Dorini, la prezidanto de la bankedo, anoncis la malfermon. Kaj antaŭ la komenco de la programo okazis la ludo de Jakumokotoo por purigi la atmosferon en la salono.

Dum ankoraŭ restas la pura sono de Jakumokotoo, sursuceneje aperis Majstrino kaj, kiel gastiganto, salutis en Esperanto. Unue ŝi dankis ĉiujn ĉeestantojn pro la partopreno en la gratulkunveno de la 5a datreveno de Oomoto Internacia kaj plue dankis al ĉiuj personoj, kiuj multe helpis por la Esperanta Utafesto kaj por aliaj koncernaj eventoj jam de la prepara periodo. Sekvis la saluto de sinjoro MAEDA Shigeki, direktoro de Oomoto Internacia, kiu parolis en la portugala lingvo. Li esprimis elkorajn dankojn al ĉiuj esperantistoj en Brasilia, kiuj helpis lin dum la 5-jara historio de Oomoto Internacia, kaj ankaŭ al religiuloj, kiuj kunlaboris kun li por la interreligia agado. Li plurfoje ripetis la dankvortjn.

Post la saluto de la direktoro de Oomoto Internacia, surscenejiĝis kaj salutis doktoro Licio de Almeida Castro, Prezidanto de Brazila

► Ĉeestantoj ĝuas la altiraĵojn

Esperanto-Ligo. En sia saluto li parolis,” multaj brazilaj esperantistoj kontribuis la dediĉitaĵojn por la ĉifoj utafesto kaj ĉi tio estis tre ĝoinda kaj krome plivigligis ilian ligvan studon. Aliflanke, la fondkunveno de Oomoto Internacia, okazinta en la jaro 2004, en la hotelo Blue Tree, havis tre gravan signifon, precipe, por la esperantistoj loĝantaj en la ĉefurbo, ĉar tio pliaktivigis la Esperantan movadon de Brazilo”.

Post la saluto de la prezidanto de BEL, tre sincere salutis sinjoro Eliamildo Nascimento, la respondeculo de URI. Sekve, profesoro Benedito Silva, la prezidanto de AOI (Amikaro de Oomoto Internacia) gvidis la toston.

Post la tosto programo transiris al la manĝtempo kaj de tiam sursceneje unu post alia prezentiĝis diversaj amuzaj spektakloj: ludo de Okinava tambulo fare de dek junuloj, danco de fraŭlino Priscila, filino de Oomotano, prezentaĵo de Aikido-teknikoj fare de sinjoro ŜIKANAI Iĉitami, la majstro de Aikido, kune kun sia disĉiplino, piano-ludo de Lusian, filo de Elza (esperantistino), ludo de klasikaj muzikoj laŭ korda trio, Esperanta koruso kun la akompano de gitaro, kaj ludo de Capoeira.

Inter la diversaj prezentaĵoj salutis profesoro Amri Wandel, estrarano de UEA (Universala Esperant-Asocio) kaj prezidanto de Israela Esperanto-Asocio. En sia saluto li konfesis, ke la venonta Azia kongreso okazos en 2013, en Israelo. Kaj, “Se Oomoto planos organizi Esperantan Utafeston en la sama jaro en Israelo, mi estas tre ĝoja!” li diris.

Post la prezentaĵo de Capoeira, sinjoro ASADA Tokihiko, vicdirektoro de Oomoto, faris ferman saluton en Esperanto. Kaj la gratulkunveno por la 5a datreveno de Oomoto Internacia, plena je ĝojo, finiĝis.

► S-ro Dorini prezidas la kunvenom

Reunião de congratulação pelo 5º aniversário da Oomoto Internacional

— Diversas apresentações com alegria e diversões —

Em 14 de outubro, às 19 horas, realizou-se no Hotel Naoum, em Brasília, a reunião de congratulação pelo 5º aniversário da Oomoto Internacia. Compareceram, ao todo, 264 pessoas: esperantistas brasileiros, uma caravana de visitantes oomotanos japoneses, oomotanos e esperantistas de São Paulo.

Àquela hora, na entrada do salão, a Quinta Guia Espiritual da Oomoto, sra. Kurenai DEGU-CHI, (posteriormente denominada Mestra), e o diretor da Oomoto Internacia (Oomoto Internacional), sr. Shigeki MAEDA, ambos na qualidade de hospedeiros da reunião, receberam os convidados, individualmente, com apertos de mão.

Tendo os convidados ocupado seus lugares às mesas, o sr. José Carlos DORINI RAMOS, que presidiu o banquete, anunciou a sua abertura. E antes do banquete houve a execução de Yakumo-koto, a fim de purificar o ambiente do salão.

Durante a límpida sonoridade do Yakumo-koto, apresentou-se no palco a Mestra, que, na qualidade de anfitriã, proferiu uma saudação em Esperanto. Inicialmente, ela agradeceu a presença de todos na reunião congratulatória do 5º aniversário da Oomoto Internacia e, em seguida, apresentou agradecimentos a todas as pessoas que muito contribuíram para a realização do Festival de Uta em Esperanto, bem como de outros eventos concernentes, desde o período preparatório. Seguiu-se a saudação do sr. Shigeki MAEDA, diretor da Oomoto Internacia, que falou em português. O sr. MAEDA expressou cordiais agradecimentos a todos os esperantistas de Brasília que o ajudaram durante os cinco anos da história da Oomoto Internacia, bem como aos religiosos que com ele colaboraram na ação inter-religiosa. Repetiu diversas vezes seus agradecimentos.

Após a saudação do diretor da Oomoto Internacia, apresentou-se no palco, para saudação, o Dr. Lício de ALMEIDA CASTRO, presidente da Liga Brasileira de Esperanto. Em sua saudação ele disse: “muitos esperantistas brasileiros contribuíram com uta dedicatórios para este Festival, e isso é digno de muita alegria, além de revigorar seu estudo linguístico. Por outro lado, a reunião para a fundação da OOMOTO internacia, realizada em 2004, no hotel Blue Tree, teve um significado muito importante, principalmente para os esperan-

▶ Jovens tocando tambores de Okinawa

tistas da capital, pois isso intensificou as atividades do movimento esperantista do Brasil”.

Às palavras do presidente da Liga Brasileira de Esperanto seguiu-se a saudação muito sincera do sr. Eliamildo NASCIMENTO, responsável pela URI. Em seguida, o prof. Benedicto SILVA, presidente da AOI (Amigos da Oomoto Internacional) comandou o brinde.

Depois do brinde, o programa prosseguiu com o banquete, durante o qual foram apresentados sucessivamente no palco diversos espetáculos alegres, como: tambor de Okinawa, por um grupo de dez jovens, dança, pela jovem Priscila, filha de oomotanos brasileiros, apresentação de técnicas de Aikido, pelo sr. Ichitami SHIKANAI, mestre dessa arte nipônica, com sua discípula, piano, por Lusian, filho da esperantista e pintora sra. Elza, execução de músicas clássicas, por um trio de cordas, coral esperantista, com acompanhamento de violão, e demonstração de capoeira.

Entre as diversas apresentações houve a saudação do prof. Amri WANDEL, membro da diretoria da UEA (Associação Mundial de Esperanto) e presidente da Associação Israelense de Esperanto. Em sua saudação, o prof. WANDEL confessou que o próximo congresso asiático se realizará em 2013, em Israel. E, “se a Oomoto planejar organizar um Festival de Uta em Esperanto naquele ano em Israel, ele estará muito alegre!” — disse ainda.

Após a apresentação de capoeira, o sr. Tokihiko ASADA, vice-diretor da Oomoto, proferiu a saudação de encerramento, em Esperanto. E essa reunião de congratulação pelo 5º aniversário da Oomoto Internacional encerrou-se com pleno júbilo.

Parolado de Deputito Walter Iihoshi

Suba estas la kompleta teksto de la parolado, kiun Deputito sinjoro Warter Iihoshi, reprezentante la Deputitan Ĉambron, prezentis omaĝe al Oomoto. Pro la parolado de la grava evento en Parlamento kaj pro la signifoplena enhavo mi volis publikigi kaj prezenti ankaŭ al vi, karaj legantoj de ĉi tiu gazeto. (redaktoro)

Parolado omaĝe al Oomoto

S-ro Shigeki Maeda, direktoro de Oomoto Internacia en Braziljo, Majstrino Kurenai Deguchi, Sinjorinoj kaj sinjoroj, Bonan tagon! Kun grandaj ĝojo kaj honoro ĉi tiu Legodona Ĉambro celebras la 5-jaran datrevenon de la fondiĝo de Oomoto Internacia en la federacia ĉefurbo de Braziljo. Kaj ĉi tiu festo havas apar-

▶ Deputito Walter Iihoshi parolas pri Oomoto

tan brilon: la ĉeeston de japana karavano konsistanta el cent homoj, krom anoj de Oomoto, kiujn mi dankas, pro ilia apogo al ĉi tiu evento tiel grava por ni.

Ekde sia fondiĝo en Japanio, antaŭ pli ol unu jarcento, Oomoto neniam elvojiĝis el la intenco de Nao Deguĉi, ĝia Fondintino. Ĝia misio, partopreni en la ŝanĝiĝo de tiu ĉi mondo al nova erao de paco, erao regata de Dia amo, ĉiutage fortikiĝas kaj pli kaj pli allogas novajn

sekvantojn sur la tuta planedo. Nuntempe oni taksas je pli ol 300 miloj da oomotanoj en landoj de la kvin kontinentoj.

La aktivecoj favorataj de Oomoto kreis konkretan laboron profite al kulturo, al tergloba civitaneco, al konsciigo pri respondecoj, por la socio kaj la medio. Ankaŭ tute imitindajn laborojn, kaj ankaŭ la agadojn por la tutmonda paco, la respekton al la religioj de ĉiuj popoloj, al Esperanto kaj al la Mondfederismo, krom la stimuladon al la praktiko de la japanaj tradiciaj artoj, kiel efektiva maniero purigi la koron.

La Oomoto-idealaj pli kaj pli disvastiĝas pere de la klopodoj de ĝiaj sindonemaj anoj, kiuj memvole portas altajn instruojn al ĉiuj anguloj de nia lando. Ili konsistas el principoj, kiaj amo, toleremo kaj respekto al proksimulo, kio faras ĉi tiun mondon la plej bona loko por la vivo.

Por la Ĉambro de Deputitoj estas plej granda kontenteco povi fari tiun ĉi simplan omaĝon al Oomoto Internacia.

La ekspozicio konsistanta el 18 paneloj pri la historio de tiu organizado glorigas la koridorojn de tiu ĉi Parla-mentejo, kaj montras, ke per unuiĝo kaj persistemo eblas fari ion supere malsaman.

En tiu ĉi tre speciala tago mi deklaras mian profundan admiron al Oomoto Internacia, ne nur pro ĝia filozofio, sed pro ĉiuj ĝiaj planoj.

Fine, mi volas danki tiun institucion kaj ĉiujn ties membrojn pro la jaroj da nela-

cigeblaj klopodo kaj sindediĉo.

Mi estas tre danka al vi.

Walter IHOSHI
Federacia Deputito (DEM/SP)

Discurso do Deputado Walter Iihoshi

Senhor Shigeki Maeda, diretor da Oomoto Internacional em Brasília, Maestrina Deguchi Kurenai, senhoras e senhores, bom dia. É com grande alegria e honra que esta Casa Legislativa celebra o quinto aniversário de fundação da Oomoto Internacional na capital federal do Brasil. E esta festa conta com um brilho especial: a presença de uma comitiva japonesa com cem integrantes, além de assessores da Oomoto, na qual agradeço por prestigiar esta data tão importante para todos nós.

Desde que foi constituída no Japão, há mais de um século, a Oomoto jamais desviou o propósito de sua fundadora, Nao Deguchi. A missão de intervir na passagem deste mundo para uma nova época de paz, regida por um amor divino, se fortalece a cada dia, e atrai cada vez mais seguidores em todo o planeta. Estima-se que, atualmente, existam mais de 300 mil omotanos em países nos cinco continentes.

As atividades patrocinadas pela Oomoto criaram um trabalho concreto em prol da cultura, cidadania global, conscientização das responsabilidades para com a sociedade e o meio ambiente. Trabalhos exemplares, assim como as ações realizadas a favor da paz no mundo, do respeito pelas religiões de todos os povos, do Esperanto e da Federação Mundial,

além do incentivo à prática das artes tradicionais japonesas como maneira efetiva de purificar o coração.

Os ideais da Oomoto estão sendo cada vez mais difundidos através dos esforços abnegados de seus integrantes, que voluntariamente levam valores elevados a todos os cantos do nosso País. São princípios como o amor, a tolerância e o respeito ao próximo que farão deste mundo um lugar melhor para se viver.

Para a Câmara dos Deputados, é uma imensa satisfação poder prestar esta singela homenagem à Oomoto Internacional. A exposição dos 18 painéis relativos à história da entidade engrandecem os corredores desta Casa, e mostram que com união e força de vontade é possível fazer a diferença.

Neste dia tão especial, declaro minha profunda admiração pela Oomoto Internacional, não só por sua filosofia, mas por todos os seus projetos. Por fim, quero agradecer a esta entidade e todos os seus membros, pelos anos de incansável esforço e dedicação.

Muito obrigado.

WALTER IHOSHI
Deputado Federal (DEM/SP)

► Foto de recordação dos participantes após a homenagem

Kolekto da paroloj pri dikredo

DEGUĈI Hidemaru
Esperanto: MAEDA Shigeki

(...) Ni devas nin turni al ankoraŭ pli progressa eterneca afero, ol la afero por promocii aŭ gajni monon. Eraras, se oni pensas: sufiĉas ke oni faru la dikredon, kiam oni maljuniĝos aŭ kiam oni malsaniĝos. Ĉar dikredo estas eternaĵo, malsano estas nur akcesoraĵo. Ni povas ĝin nomi "dikredo" tiam unuafoje, kiam ni komencas pasigi la tutan tagon kun neniam konfuzo kaj bruoj.

Kiam homo bezonas iri al najbara vilaĝo kaj tamen ne scias, kiel iri, li devas demandi iun. Se ĉi tiu ne scias, li devas demandi alian. Se ankaŭ ĉilasta ne scias, li povas viziti policejon k.s. kaj demandi. Sed se oni decidas la direkton tiamaniere, ke oni iru en la direkto, kien bastono falis, aŭ oni sekvu iun alian laŭ ties gvido, oni fine falos en la situacion, en kiu oni povos trovi neniun direkton. Ne bona estas tia dikredo, al kiu mankas la funkcioj de la

koro kaj la korpo. Nunaj homoj nur rezonas, sed ne faras paŝadon. Nome, ili ne rimarkas, ke eĉ eta malgajno poste fariĝos eterna gajno. Tiu malgajno fariĝas pli granda eterna gajno, ol eĉ dek milionoj da enoj, sed ĉi tion la nunaj homoj ne scias. Estas ne utile esplori en urĝa okazo. Se ni volas vere esplori, ni devas klopodi jam de frua tempo kaj krome, ni devas sufiĉe prepari kun sufero.

Facila vojo modernigita

Nu, kiam ni paŝas sur la vojo, ni povas amuziĝe iri, se ni havas akompananton. Se ni vojiras babillante kaj ridante, ni facile trapaŝas la distancon de unu aŭ du rioj ¹⁾.

Sed se ni iras kun homo neŝatata, male ni sentas pli grandan suferon, ol kiam ni sola iras. koncerne la vojon mem, ni renkontas vojojn, foje facile ireblan, foje strangan kvankam ĝi ŝajnas iom facila, foje bonan mallongan

kvankam ĝi ŝajnas stranga. Ĉi tion povas kompreni nur tiuj, kiuj estas bone informitaj pri tio. Troviĝas tia vojo, kiu estis bona en malnova tempo, sed nun estas sen ponto, kiu iam antaŭe falis, kaj plena je dornarbetoj. Estas ankaŭ vojo, kiu komence ŝajnas mallarĝa, sed poste fariĝas tiom larĝa, ke sur ĝi trafikis grandaj aŭtoj.

Vojo estas instruoj. Banaluloj ne povas antaŭeniri sen paŝi sur la vojo. Se ni efektive havas la koron deziri la dikredon, ni devas ankoraŭ multe pli pripensi, kiun vojon ni elektu. La celon, ĝis kiu alia homo bezonas dek jarojn, ni povas atingi per nur unu jaro, se ni iras tre bonan vojon. Kiam ni estas malcertaj, ni sekvu kompetentan homon aŭ homon kiun ni mem povas juĝi konvena kun konvinkiĝo, kaj tiam ni povas atingi la celon. Ni ne estu tro maltrankvilaj, zorgante, ĉu ni faru tiel aŭ ĉi tiel. Se ni restos tiel, ni povos atingi la celon neniam.

Kaj, koncerne la trafikon, en malnova tempo oni uzis piedojn. Oni uzis kaj pa-

► Kaligrafas Majstro Hidemaru

lankenon kaj rikiŝon kaj ĉevalon. Sed, en la moderna tempo, unu post alia aperis kaj vagonaro kaj vaporŝipo kaj aviadilo: la nunaj veturiloj ĉiuj estas multe pli oportunaj, ol tiuj en la malnova tempo. Menciante la lumon, en malnova tempo oni uzis kaj torĉon kaj andonon kaj lampon, sed, nun, ni uzas elektron. La nunaj

ĉiuj estas pli bonaj ol la malnovaj. koncerne la koron, ĉi tiu de la nunaj homoj estas pli malfermita ol tiu de la malnovaj. La koro en la nunaj homoj ne estas profunda, sed internacia. Kaj, tion, kion scias la nunaj lernantoj en la elementa lernejo, ne scias la universitataj studentoj en la malnova tempo. Ĉe ĉio la nunaj homoj estas progresintaj. Iasence, oni povas diri, troviĝas ĉe la nunaj ankaŭ degeneraj punktoj. Sed tamen ili estas certe pli progresintaj, ol tiuj en la malnova. (daŭrigota)

1) rio: Unu el japanaj malnovaj mezurunuo; ĉirkaŭ 4 kilometroj.

Coletânea de palavras sobre a crença em Deus

DEGUĈI Hidemaru

Trad. do Esperanto: Shigeki MAEDA

Do Esperanto ao Português:

Benedicto SILVA

(...) Devemos nos recorrer a algo eterno ainda mais progressivo que a promoção ou ganho de dinheiro. Erra quem pensa: basta que se tenha fé em Deus quando se envelhece ou quando se adocece. Como a crença em Deus é algo eterno, a doença constitui apenas um acessório. Podemos denominá-la “crença em Deus” pela primeira vez, quando começamos a passar o dia todo sem nenhuma confusão ou barulho.

Quando uma pessoa tem de ir a uma aldeia vizinha e, entretanto, não conhece o caminho, deve ela perguntar a alguém. Se esta não sabe, ela deve perguntar a outra. Se também esta última ignora, pode dirigir-se a um posto policial, etc. e indagar. Se, porém, explicarem que se deve seguir na direção em que um bastão caiu, ou que se deve tomar outro rumo indicado, a gente cairá numa situação em que não poderá encontrar nenhuma direção. Não é boa a crença em Deus sem as funções do coração e do corpo. Os homens de hoje apenas raciocinam, mas não caminham. Isto é, não observam que até mesmo um pequeno prejuízo se tornará, depois, um eterno lucro. Aquele prejuízo se torna um lucro eterno, maior que dez milhões de ienes, mas isto os homens de hoje não sabem. Não tem nenhuma utilidade investigar numa ocasião de urgência. Se quisermos de fato investigar, devemos nos empenhar bem cedo e, além disso, devemos nos preparar suficientemente, com sofrimento.

Fácil caminho modernizado

Então, quando caminhamos por uma estrada, podemos fazê-lo divertindo-nos, se tivermos uma companhia. Se caminhamos tagarelando e rindo, facilmente vencemos a distância de um ou dois rio 1).

Mas se caminhamos com uma pessoa de quem não gostamos, sentimos, ao contrário, um sofrimento maior do que quando caminhamos sozinhos. Em relação à própria estrada, encontramos algumas às vezes facilmente transitáveis, às vezes esquisitas, embora pareçam um pouco fáceis, às vezes curtas e boas, embora pa-

reçam esquisitas. Isto só pode ser entendido por aqueles bem informados a respeito. Existe estrada que antigamente era boa, mas que agora se acha sem a ponte que um dia caiu, e coberta de espinheiros. Há também estrada que no começo parece estreita, mas depois se torna tão larga, que por ela podem trafegar grandes veículos.

Estrada é ensinamento. Pessoas vulgares são incapazes de avançar sem caminhar por uma estrada. Se, de fato, temos o desejo de crer em Deus, devemos muito mais ainda refletir sobre o caminho que devemos escolher. O alvo, que outra pessoa leva dez anos para alcançar, nós podemos atingir em apenas um ano, se seguirmos um caminho muito bom. Quando estamos em dúvida, devemos seguir uma pessoa competente, ou alguém que nós mesmo podemos julgar conveniente, com convicção, e só então podemos atingir o alvo.

E, com relação ao tráfego, antigamente se usavam os pés. Usavam-se tanto o palanquim ou o riquixá, quanto o cavalo. Modernamente, porém, um após outro, apareceram o trem, o navio a vapor e o avião: todos os atuais veículos são muito mais cómodos do que aqueles dos tempos antigos. A respeito da iluminação, antigamente usavam tocha e lanternas, mas agora temos eletricidade. Todos os atuais são melhores que os antigos. Com relação ao coração, o dos homens contemporâneos é mais aberto que o dos antigos. O coração dos homens de hoje não é profundo, mas internacional. E o que sabem os atuais estudantes da escola elementar não era sabido pelos antigos universitários. Em todas as coisas os homens de hoje progrediram. Em algum sentido, pode-se dizer, há nos homens atuais também pontos degenerativos. Entretanto, eles terão certamente progredido mais que aqueles do passado. (continua)

1) rio: Uma das antigas unidades de medida do Japão; cerca de 4 km.

Utao Jakumo

*Ho, senĉese nub'
leviĝas ĉe Izumo,
kiel la palac'
ja multoblebarila,
tiun dikbarilon mi —.*

